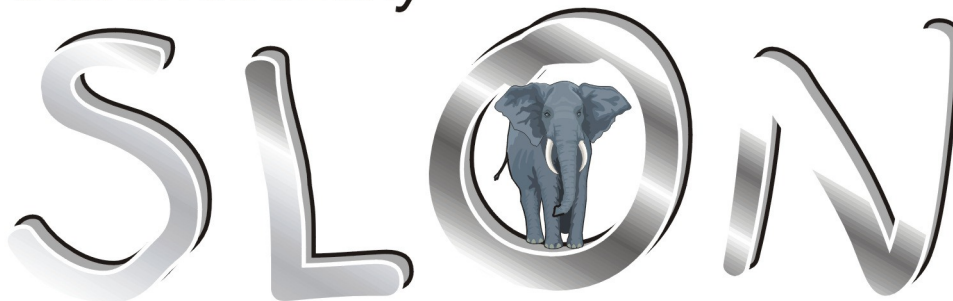

Starohobezský

S L O N

březen
2016

K

Í

N

D

©

V

Ú

Březen byl měsíc, kdy jsme ve školních lavicích strávili nejméně času. Jednak jsme si užívali jarních prázdnin, jednak jsme ctili i prázdniny velikonoční. Odpočinuli jsme si, ale březnový Slon nám na to konto ubral na váze, pardon, na počtu stran. Přesto je tu opět pro vás a vy věnujte svůj čas jeho stránkám. Třeba těm s Hejtmanovým pohárem, kterým je dán největší prostor.

Mějte se fajn, radujte se z pěkných dnů a dobrých lidí kolem sebe.

Váš Slon

Biologický otazník

Správné odpovědi z minulého čísla

1. stupeň

Botanika

přesmyčky: vlčí mák, kopretina, bodlák, ječmen, chrpa

poznej rostlinu: leknín bílý

Zoologie – nebylo

2. stupeň

Botanika

přesmyčky: leknín bílý, vrba bílá, rákos obecný, blatouch bahenní, stulík žlutý

poznej rostlinu: penízek rolní

Zoologie – nebylo

Nové otázky

1. stupeň

Zoologie – poznej zástupce ptáků:

- Ve dne dřímá ve věži, v noci koulí očima. Když se slunce naježí, půlnoc pro ni začíná.
- Pestrý jak šašek v cirkusu, veselé kousky v kleci kuje. Dejte si pozor na pusu, po každém všechno opakuje
- Prochází se po rybníku, proměňuje tůňku, o vodu si brousí dýku na žabičku kuňku.

2. stupeň

Zoologie – škrtni, které zvíře (nebo zvířata) do dané skupiny nepatří:

Šelmy medvěd lední, kuna skalní, křeček zlatý, kočka domácí, liška obecná, muflon

Ptáci sýkora obecná, netopýr ušatý, orel mořský, pštros dvourstý, kivi jižní

Hmyz včela obecná, veš dětská, blecha psí, klíště obecné, sklípkan, mravenec lesní

Hlodavci hraboš polní, veverka obecná, zajíc polní, potkan obecný, ježek západní,

Ryby plejtvák obrovský, kapr obecný, losos obecný, mlok skvrnitý, žralok bílý, úhoř říční

Hejtmanův pohár

Petr: Hejtmanův pohár je překážková dráha. Mě osobně příliš nebaví. Možná je to kvůli tomu, že mě tělocvik nebaví. Vlastně ho nenávídím. A pravda je, že mě ani škola nebaví... A teď se zase vrátím k Hejtmanovu poháru. Přejde mi trochu jako zbytečné, abychom dělali stále 2 měsíce stejnou nudnou dráhu. Sice mi přijde všechno v tělocviku jako nuda, ale tohle je největší nuda na světě. A nesnáším kužele, míč, žíněnku a florbalu a branku a všechno z té dráhy. Kdybych se mohl rozhodnout, tak se té soutěže nezúčastním.

Aleš: Hejtmanův pohár je soutěž v opičí dráze, do které se zapojila i naše škola, aby podpořila náš pohyb a zdatnost. Pokud se umístíme, vyhrájeme hodnotné ceny. Dráhu si stavíme v hodině tělesné výchovy. Je tam například přeskok přes švédskou bednu, běhání mezi kužely, házení míče na koš, děláme kotouly, slalom s florbalovým míčkem a hokejkou. Opičí dráha mě nebaví, ale líbí se mi slalom s florbalovou hokejkou. Tato dráha je na čas. Paní učitelka ji měří stopkami a vše musí zapisovat. Účastní se žáci celé školy. 100% účast je vítaná. I přes můj odpor k pohybu se účastním také. Když bych se nemusel účastnit, vůbec by mi to nevadilo.

Ondra: Myslím si, že soutěž Hejtmanův pohár je hloupost, ale běhám dráhu také, abych nezhoršil škole čas a umístění. Když jsem to běžel poprvé, tak mi to nešlo a pořád jsem něco pletl. Ale teď už mi to jde. Také mi vadí, že nás paní učitelky fotí a dávají někam na internet, kde na nás může každý koukat. A vadí mi i to, že do toho pletou i jiné předměty. Máme složit písničku nebo básničku. A já nevím, co mám psát. Jsem zvědavý na výsledky naší školy, jestli ta snaha stála aspoň trochu za to.

Tonda: Tak a je to opět tady! Zase tělocvik a s ním Hejtmanův pohár. Moje spolužáky to moc nebaví, ale podle mě to není zas až tak hrozné. Já osobně bych trochu pozměnil dráhu, aby byla zajímavější. Místo zbytečných kuželů bych trať nahradil jinými překážkami. Myslím si, že to není tak náročné na fyzickou. Zvládne to každý. Je to super nápad, jak zapojit školy do soutěže o pěkné peníze a o pohár. Sice jsem si také říkal, že to bude blbost, ale teď mě to už docela chytlo. Ale nebaví mě ten čas, co čekáme, až doběhnou ostatní.

Barča: Ve škole máme spoustu předmětů, na které se musím připravovat, ale tělocvik k nim určitě nepatří. Jednou nám paní učitelka řekla, že se zúčastníme boje o Hejtmanův pohár a my se zděsily ještě víc, když jsme se dozvěděly, že jde o opičí dráhu. Potom nám paní učitelka vysvětlila, jak máme rozestavět jednotlivé náčiní. Dalo nám to zabrat. Ale musely jsme dráhu ještě proběhnout, a aby toho nebylo málo, tak nás u toho fotily a natáčely. Když paní učitelka zavolala na první z nás, všechny holky fandily, ale pak šla druhá, třetí... a najednou jsem byla na řadě já. Ale mě to moc nebavilo, to kdybychom radši místo toho cvičily na hrazdě, to bych stála v řadě jako první. Ale tohle? Fakt nuda!!! Ale co jsem mohla dělat, tak jsem si sedla a paní učitelka to odpočítala a řekla: „Teď.“ Stopky se spustily, já vyběhla,

udělala pět dřepů, míč do koše nedoletěl jako vždycky, pak jsem přeskočila švédskou bednu a trefila míček do branky. Už jsem se viděla v cíli, ale najednou mi podjela noha a spadla jsem na zem. Au! Celkem to bolelo, ale co, stejně jsem se zvedla a doběhla do cíle. Tak doufám, že vyhraje, když jsme se kvůli tomu všichni společně tak nadřeli!?

Mluvicí náradí

Bylo jednou jedno tělocvičné náradí. Ale nebylo to jen tak obyčejné náradí. Ono totiž umělo mluvit. Jednou, když jsme se účastnili soutěže, která se jmenovala Hejtmanův pohár, tak se náradí tolik rozpovídalo, až je bolely pusy. Třeba takový oranžový kužel. Stojí v řadě s ostatními kolegy a nadává: „Pořád mě někdo shazuje na zem. Ale někdy jsou takoví, kteří kolem mě proběhnou jako vítr!“ „To nic není,“ povídá švédská

bedna, „po mně všichni skáčou a přeskakují mě. A někdy tu jsou takoví borci, kteří mě přelezou tak rychle, že je skoro ani necítím!“ Pch! „Co to? Kdo to mluví?“ ptá se basketbalový míč, který leží na zemi. „To já, florbalový míček. Nějakou dobu vás tu poslouchám, jak si stěžujete. Ale co já? Do mě se

všichni strefují. A to mě odpalují takovým švihem, že se mi až zatočí hlava!“ „Myslíte, že ten pohár škola vyhraje?“ ptá se se kužel. „Ano,“ odpoví všichni bez váhání, „však si to naši sportovci zaslouží!“

Eliška

Ještě k Hejtmanovu poháru...

Někteří jsou na ta slova alergičtí, ale dovolte mi několik postřehů. Když jsem osobně tuto soutěž zaregistrovala, týkala se sportu – pohybu, výkonů, zlepšování se, povzbuzování. Postupně jsou do hry přidány vedle tělocviku i další předměty – ČJ, VV a HV. Byla jsem nadšená, viděla jsem v tom zpestření našich hodin a možná i nadstandardní výkony. Někteří z vás vše dělali s nadšením, jiní byli otráveni. Zvláštní skupinu tvořili ti, kterým se sice příliš sportovat či jinak angažovat nechtělo, ale přesto výkon odvedli, protože „je to pro školu“. Sama za sebe děkuji všem, kdo si zahráli na autory – spisovatele v hodinách ČJ a HV. Speciální poděkování patří Elišce z 6. ročníku a sedmákům Aničce, Elišce a Kamilovi.

Jak v soutěži dopadneme, netuším. Pokud dosáhneme úspěchu, budu velmi ráda. Pokud naše výsledky na ocenění nedosáhnou, hroutit se nemusíme. Už nyní si totiž myslím, že jsme jako kolektiv díky společnému úsilí nás všech – vždyť soutěží i naši malí kamarádi z 1. stupně – obstáli.

JC

Pozdrav z Hobzí

Pro školu se udřeme,
do sálovek vlezeme.
Vlasy pevně sepneme,
do úboru vklouzneme.

Po schodech se běží,
každý už se těší.
Někdo by se našel,
kdo má z toho kašel.

Proto zase necvičí
a raději natáčí.
Učitelka diktuje,
dráha už se rýsuje.

V poloze už někdo sedí
a s úsměvem na nás hledí.
Ze startu už vybíhá
a k žíněnce dobíhá.

Hop a skok,
kotoul vpřed,
bere míč
a běží zpět.

Bum, bum, bác,
někdo sebou plác!
Míč už se odráží
a branku proráží.

Okolo kužele každý z nás zatáčí,
cíl už je na dosah, tělo se otáčí.
Do cíle vbíháme,
únavou zmíráme.

O měsíc později
pro šek si jedeme,
jsme velmi nadšení,
skáčeme vesele.

Vidíme hejtmana,
máme z něj respekt,
selfie si dáváme
a šek si bereme.

Obchody čekají,
to budou nákupy...
Děkujem', pane hejtmane,
za rok se opět sejdem!

Anička, Eliška, Kamil

Dovoluji si vás **pozvat do jedné třídy**. Záměrně neuvádím, do které. Ale to pro vás asi nebude problém zjistit. Kdo se skrývá pod přezdívkami, to už bude tvrdší oříšek. Nebo své kamarády dokážete identifikovat?

Chara _____ kter _____ istika

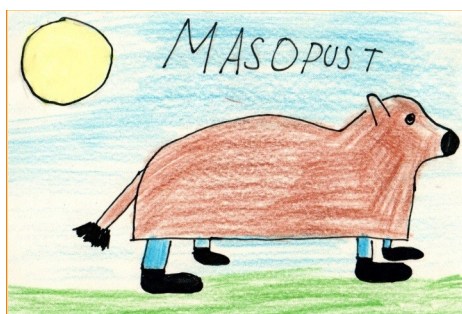
- 1) Vejdou do třídy a vedle mě projde Chodící glóbus, který se chechtá jak Chechtálek. Položím si na stůl svačinu, ohnu se do tašky pro učení, dám ho na lavici a svačina nikde, protože Čorka mi ji vzal. Desítka se za mnou směje a Krásnoočko mi nabízí svou starou svačinu, kterou našla v tašce. Petrolejka dostala záchvat smíchu a vyrušila tím Milku, který si píše úkol. Šprtka se diví, že si Milka píše úkol, protože ona si je píše doma. Pak zazvoní, přijde paní učitelka. A jelikož nikdo není dokonalý, tak přijde Šprtky maminka, zaklepe na dveře a čeká... Paní učitelka otevře a vezme od ní sešit, který Šprtce předá. Mezitím Farmář vypustí jednu ze svých atomových bomb a jediná Bublina se zachrání.
- 2) Vejdou do třídy a vidím, jak Gaučák skládá sešity, aby je mohl odnést. Hnědoočko, Kaštánek a Elois se mu smějí, protože mu spadaly sešity. Desítka se ptá všech

malých Krakenů, jestli byl nějaký úkol. Dionýs, Nikeman a Eosík odpoví, že ano, ale Desítka netuší, že si z něj dělají legraci.

- 3) Při matice se Tlemil zase tlemí a Desítka s ním. Picasso se hned přidá a zbytečně vyrušují. A jé! Děda Vševěda zase dřímá, uvidí se, co udělá, až vstane, zase nebude vědět nic. A Jedlík? Ten má zase pizzu k svačině. Trpaslík se opět směje dědovi Vševědovi, protože ten spadl ze židle. A chudák Nemocnice je zase doma a nemůže do školy. Čorka opět krade Vínu mobil. Češtinářka zabodovala v diktátě.

U nás v **Pálovicích** 20. 2. 2016 se po 40 letech obnovil **masopust**. Je to stará tradice, která se hlavně slaví na vesnicích. Lidé se oblékají za masky, baví se, k tomu hraje živá hudba. U nás v Pálovicích bylo kolem 40 masek, malé děti to však nebavilo. Ale byla aspoň zábava a legrace.

Smrtelnuška

Smrtelnuška neboli **Morana** znamená, že se z vesnice odnese zima a vítá se jaro. Je to starý pohanský zvyk vztahující se k období jarní rovnodennosti. Je tu už od středověku. Probíhá to tak, že se nazdobí smrk nebo bříza, pak se vyrobí nějaký malý dáreček pro lidi. Až se strom nazdobí, vezme se a chodí se s ním od domu k domu. U každého domu se řekne básnička a za ni dostanou buď peníze, vejíčka nebo ně-

co na zub. Když se projde celá vesnice, tak se Morana vyhodí do potoka, tím zima odpluje a může se vítat jaro. Smrtelnuška se letos slavila 13. března.

Barča

Matěj: Byl jsem doma a nic mimořádného jsem nezažil. Akorát jsem si stáhl do PC novou hru.

Barča: Já jsem byla u babičky, protože jí bylo 60 let, ale nebyla jsem tam celý týden. Další dny jsme s Elou a Kačkou chodily kolem rybníka a chytaly zatoulanou fenku, kterou jsme pak našly. Ale bály jsme se jí, tak jsme utekly.

Honzík: O jarních prázdninách jsem byl od čtvrtka na jarním táboře, hlavní téma byli Croodsovi, pravěcí lidé.

Sabina: Byli jsme na táboře od 10. 3. do 13. 3. A měli jsme si vzít kožešinu a Danka si vzala vycpaného králíka a mazlila se s ním. Hráli jsme hry a tak. V neděli měla Naty narozeniny a její mamka ráno přišla s dortem.

Eliška: Já jsem byla první dva dny doma, potom jsme s mamkou jely nakupovat. S Kačkou a Bárrou jsme skoro každý den krmily a hledaly zatoulanou fenku, která se toulá u Ostojkovic. Jinak prázdniny byly super, ale mohly být delší.

Bětko: O prázdninách jsem byla 5 dní u táty a 2 dny u mamky. Na tátu jsem se těšila, protože jsem ho dlouho neviděla. Celé prázdniny jsem proseděla u počítače a povídala jsem si se svými dvěma kamarády. Je škoda, že nejsou prázdniny delší.

